

KNIHY KNIHOVNY KUNŠTÁTSKÉ

Právě před devadesáti lety byla slavnostně otevřena „Jiráskova horská cesta“ napříč Orlickými horami. Petr Rýgr se rozhodl s přítelem fotografem Alešem Formánkem a s věrným psem Frodem tuto cestu během pětidenní pěší túry projít v dobovém oblečení a obutí. I batoh zapůjčený z Muzea turistiky v Deštném je prvorepublikového data, fotografie se pořizují dávnou Flexaretou. Trasa má necelých sto kilometrů, dobrodružství může začít!

Celá cesta je nafocena a vylíčena v krásně graficky upravené a bezchybně vysázené knížce s devadesát let starými mapami a dobovými reklamami, s citáty z Aloise Jiráska a z dobových průvodců Horami Orlickými. Dozvíme se leccos o pohnuté historii kraje, který byl dříve česko-německým pohraničím, dnes se z vršků díváme do Polska. Na stránkách Rýgrovy knížky ožívají pašerácké příběhy, chaty Klubu českých turistů jsou znovu ohrožovány Henleinovými Freikorps, kterým se jako zázrakem nepodařilo zapálit výstavní Masarykovu chatu od architekta Bohuslava Fuchse. Zato jinou slavnou Kramářovu chatu na Suchém vrchu zničilo pirátské podnikání po sametové revoluci, padla za oběť nikdy nevypátraným žhářům. *„Vida, co se ve vypjatých předválečných chvílích na Šerlichu nepodařilo přes hranice příšlým ordnerům, povedlo se zde v míru vlastní neviditelné ruce!“* Srovnání úrovně tehdejších a dnešních pohostinských služeb vůbec dopadá pro dnešek nevalně, v některých případech i katastrofálně. Inu, pokrok nezastavíš! Rýgrova knížka se čte jedním dechem a co víc – vybízí k výpravě do popisovaných míst. Ani já neodolal a alespoň část cesty si prošel po svých z orlické Olešnice až kamsi pod Králický Sněžník. Vřele doporučuji zdatným chodcům a milovníkům přírody. Na závěr si neodpustím ještě jednu rozkošnou citaci: *„Kdo chceš míti potěšení na cestě se společníkem, vol jej s velikou opatrností. Cesta několikadenní je jakousi zkouškou charakteru, neboť člověk jest nejcitlivější a na náladě závislý nejvíce na cestě. Proto jen stejné názory životní, stejný způsob života a stejná výkonnost činí dobrého tovaryše. Jen rovný s rovným chodí, kdežto nerovná spřež nerada spolu dobře táhne.“* Neplatí snad totéž i o cestě životem?

RÝGR Petr: HORY ORLICKÉ (Na Jiráskově horské cestě ještě po devadesáti letech), Lithos, Pardubice 2011